

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj, se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Národna Tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto K 22.— | Četrť leta . . . K 5-50
Pol leta „ 11.— | En mesec „ 1-90
Za pošiljanje na dom se računa za vse leto K 2.—.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto K 25.— | Četrť leta . . . K 6-50
Pol leta „ 13.— | En mesec „ 2-30

Naročba se lahko z vsakim dnevom, a hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Fruktificiran umor.

Kralj Umberto leži še na mrtvaškem odru, in že se oglašá klerikalizem in skuša njegovo tragično smrt fruktificirati v svoje črne naklepe. S cinično brezobraznostjo kuje klerikalizem iz umora italijanskega kralja političen kapital ter kliče na boj zoper vse moderne institucije in za obnovo absolutnega klerikalnega gospodstva.

Seveda se je oglasil tudi „Slovenec“. Priobčil je sinoči neko zmedeno kapucinado menda iz peresa dolgočasnega drja. Ušeničnika, v kateri dokazuje, da je liberalizem kriv umora kralja Umberta, češ, iz liberalizma se je razvil socializem, iz socializma pa anarhizem. Liberalci so torej prav za prav očetje anarhistov, a temu bo konec šele tedaj, kadar bo zmagal klerikalizem.

S „Slovencem“ se pač ne bomo pričkali. Njegovo modrovanje ni družega kakor prav trivialen političen „Bauernfang“, saj ve vendar vsakdo, kdor se je količkaj zanimal za razvoj političnih idej, da je nasprotje mej liberalizmom, mej socializmom in anarhizmom nepremostno, in saj mora vsakdo uvideti, da je anarhizem, ki deluje

z revolverji in z bodali in z dinamitom, izrodek blaznega fanatizma, proti kateremu je vsaka resnična kontrola nemogoča. Anarhisti niso stranka, nego skupina morilcev, proti katerim se tudi z najdrakoničnejšimi sredstvi ne da ničesar opraviti, ker zadoštuje jeden sam anarhist, da blazne nauke anarhizma izvrši praktično, in ker bi tudi najboljša policija na svetu ne mogla nezmotljivo dognati, če je kdo anarhist ali ne. S policijskimi sredstvi se ne naredi konca blaznosti in fanatizmu, tudi če bi se obnovila španska inkvizicija strahovitega spomina, po kateri se tako toži klerikalizmu.

Umori vladarjev so dosti starejši, kakor je anarhizem, samo da jim je bil v raznih dobah tudi različen nagib. Danes, to se ne da tajiti, imajo ti umori svoj izvir v socialnem življenju, kakor so v prejšnjih stoletjih imeli svoj izvir v katoliškem verskem fanatizmu.

Mej katoliškimi duhovniki najdemo prve začetnike anarhizma, in služabniki katoliške cerkve so dali našim Lucchenijem in Bressijem „dober vzgled“. Motivi so bili seveda drugačni, nameni pa isti. Kakor hočejo dandanašnji anarhisti z umorom odstraniti tiste, katere smatrajo za glavne zaščitnike sedanjega socialnega reda in iz njega izviraajočih krivic, tako so v prejšnjih stoletjih katoliški duhovniki morili vladarje, ki so bili nasprotniki klerikalizma. Zgodovina 16. in 17. stoletja nam daje mnogo vzgledov za to. Ta zgodovina nam izpričuje, da so katoliški duhovniki tedaj postopali prav tako, kakor dandanes Caserio, Luccheni ali Bressi, in to iz blaznega verskega fanatizma.

Katoliški menih Jacques Clement iz reda dominikancev je z zastrupljenim bodalom umoril francoskega kralja Henrika III., ker ta ni hotel z ognjem in z mečem zatreti protestantov.

Ljubljenec francoskega naroda, kralj Henrik IV., jeden najplemenitejših vladarjev, kar jih pozna zgodovina, je moral pasti pod roko morilca, ker se je upiral zahtevam fa-

natičnega klerikalizma. Umoril ga je katoliški redovnik, od jezuitov najeti Ravaillac.

Viljem oranjski je bil ustreljen kmalu potem ko je prestopil k protestantizmu. Ustrelil ga je od španskih jezuitov najeti katoliški fanatik Baltazar Gerard.

In tacih vzgledov je lahko navesti še več. Nam ne prihaja na misel, da bi teh umorov dolžili katoliško cerkev kot tako ali delali katoliško vero zanje odgovorno. Kakor se v današnjih časih mej prismojenimi anarhisti nahajajo blazni elementi, tako so se nahajali in se nahajajo še danes taki fanatiki mej katoliško duhovščino. Saj so razni jezuitje, mej njimi pisatelj neke moralne teologije, jezuit Busembaum, ki je bil svoj čas v Koloniji profesor morale in potem rektor jezuitskega kolegija v Münstru, celo učili, da je dovoljen umor, in da je v gotovih okolišnostih dovoljeno tudi vladarja umoriti.

Iz teh podatkov se vidi, da umori kraljev in vladarjev niso nov pojav. Predno je svet še kaj vedel o liberalizmu in socializmu, so posamezni fanatiki že delali z bodalom. Mej dominikancem Clementom in Caserijem, mej menihom Ravaillacom in Lucchenijem, mej Gerardom in Bressijem ni družega razločka, kakor da so prvi morili iz verskega fanatizma, drugi pa iz socialnega fanatizma.

Verski fanatizem se je že kolikor toliko preživel in ne more mej maso več proizvesti tistega elementarnega, mogočnega gibanja, kakor pred stoletji. Na njegovo mesto je stopilo socialno gibanje, čigar izrodek je anarhizem. Proti anarhizmu je samo jedno gotovo uspešno sredstvo: to so energične socialne reforme, s katerimi bi se socialne razmere vsaj ublažile. Družega sredstva ni, najslabše sredstvo pa bi bilo gospodstvo klerikalizma, kajti z njim bi se samo olje vlivalo v plamen. Zgol za zabavo ne postane nihče anarhist. Kakor so Clement, Ravaillac, Gerard in drugi šli morit, da tako pomorejo gotovi ideji do zmage, tako so Caserio, Luccheni in Bressi

v svoji blaznosti menili, da pomorejo do zmage svoji ideji. Takih ljudi bo vedno na svetu, in teh ne bo konec, dokler se ne odpravijo tiste razmere, ki so proizročile njih fanatizem. Država ima gotovo in neopravičeno dolžnost skrbeti, da pogine anarhizem, a zgoditi se to more samo na ta način, da vstvari tiste pogoje, vsled katerih bo na mesto socialnega boja stopil socialni mir. Klerikalizem je pa zadnji, ki bi mogel k temu kaj pripomoči, zakaj klerikalizem pomeni v bistvu vladanje parasitov nad delavnimi stanovi.

V Ljubljani, 1. avgusta.

Notranji položaj.

Poskusi, popraviti in na novo zlepiti staro desnico, se nadaljujejo. Čehi so menda že nekaj bolj pripravljeni, pogoditi se s Poljaki glede tega, da vstopijo v večino. „Moravska Orlice“ piše, da bi Čehi vstregli i želji, da se ugodi drž. potrebščinam, i zahtevi, da se opusti radikalnost v lastnem taboru, ako bi dobili prej jamstvo, da bode večina poslej odločnejše podpirala stremljenje za narodno enakopravnost. „Grazer Volksblatt“ pa apelira na Nemce, naj v interesu Avstrije ugodé nemškemu narodu v njihovih narodnih težnjah ter se odreko zahtevi, da se mora nemščina zakonskim potom določiti posredovalnim jezikom. „Kaj pomaga“, piše člankar, „če se nemščina dekretira še toli slovesno, ako pa splošni odpor nemških elementov napravi tako odredbo brezpomembno? Avstrija bi se v tem slučaju še poslabšala, ter bi se doseglo prav obratno onemu, kar se namerava doseči z zakonito določitvijo nemškega posredovalnega jezika. Zategadelj si treba, predno se dajo obvezne obljube Nemcem, prej temeljito premisliti in se skrbno vprašati, ali bi ne bilo vendarle najboljšé, da ostane vse pri starem? — „Narodni Listy“ pa pišejo, da z mladočeško stranko gledé nove večine še nihče ni obravnaval, in da ni nihče pooblaščen imenom mladočeške stranke z vlado ali s člani nekdanje desnice obravnavati. „Pester Lloyd“ je prinesel dopis iz Prage, ki priporoča, naj se vse

LISTEK.

Ne ubij!

Ruski spisal knez Dmitrij Golicin-Muravlin.
(Dalje.)

Ne vem, zakaj sem baš njemu dal prvenstvo, in ne blondinu s takimi brkicami ali oni desetorici mladih ljudi, kateri so nedvomno brez moje vednosti dvorili Nadji. Trudil sem se utešiti s tem, da je njegov glas oduren, ter da je pust človek, toda to ni pomagalo nič. Morda se je tudi njemu zdel moj glas grd, ter me je smatral tepcem. Sicer pa, ali je bilo moje mnenje kakega pomena? Trebalo je mnenja Nadje.

Tako mi je bredla v glavi različna bedastoča. Spominjam se sedaj teh bedastoč z zavistjo do svojega takratnega „jaza“. Glej, zakaj se mudim tako dolgo pri malenkostih! In govoril nisem tebi nikdar o teh malenkostih.

Moje razburjenje je poleglo s tem, da mi je bilo neobhodno potrebno, obiskati ju, sicer bi bil obolel. Spominjam se, da mi je bilo zelo težko čakati ure, prilične za poset. Silno me je strašila misel, da se bodeda začudili mojemu obisku. Morda me je povabila Zofija Ivanovna samo iz uljud-

nosti ter ni mislila, da me bo videla tako skoro pod svojo streho. Toda bilo mi je nemožno, ne iti tja, odložiti poset do naslednjega dne.

In šel sem, z velikim trepetom; tesno mi je bilo pri srcu, kakor da me sili k temu kdo, ki je srdit na-me. Bil sem uverjen, da bo to svidenje odločilno, da mi pove vse in da, poslovlivši se od njih, izvem svojo osodo.

Zmotil sem se. Obisk je bil povsem navaden, brezbarven.

Naredil sem morda že dvajset takih posetov, ne da bi bil dosegel kako premenno, razun te, da se je izpremenila moja zaljubljenost v ljubezen. Spoznal sem Nadjo. Kake desetkrat se mi je posrečilo, govoriti z njo dalje časa, in vsako pot me je presenetil izraz, s katerim me je smotrila, kakor da jej ugajam, zelo ugajam. V tem pogledu ni bilo radosti, ljubezni, žarkosti, a vedno je trdil: Glej to je dobro, dobro si povedal, dobro postopal.

Do drugih se ni vedla tako.

Včasih se mi je zdelo, da me ljubi, in sklenil sem: jutri jo poprosim roke. . . A družega dne sem dobil povsem drug vtisk.

Zofija Ivanovna se je vedla do mene, kakor do drugih gostov, ljubeznivo. Mej

temi ljudmi je bilo pet, šest neoženjenih. Izmed njih so bili trije očitno zaljubljeni v Nadjo, toda oni niso vzbujali v meni posebne ljubosumnosti, kakor da se je moja ljubosumnost razdelila mej njimi. Vedel sem samo, da bi bil zelo nesrečen, ako bi postala žena družemu.

Končno pa sem se odločil. Bilo je to o Božiču.

Zofija Ivanovna je postavila jelko za svoje nečake, in kakor je navada, povabila tudi odrasle, kateri so tužno pogledali praznično drevo, potem pa šli v drugo sobo, kjer so bile postavljene mize za kvartanje. Nadja je imela opravka poleg jelke, razdajala je igrače in se veselila.

Čarobno krasna se mi je zdela misel o tem, kako bode s časom postavljala jelko za svoje, za moje otroke.

— Nadežda Nikolajevna, sem dejal, ko je razdala darove in prišla mimo mene, — ali imate kaj časa?

„Da, pa zakaj?“ je vprašala nekoliko presenečena.

Bil sem v zadregi. Prevzel me je strašen čut, da se lotavam nečesa, kar se ne bo dal popraviti več.

„Trebá mi je govoriti z vami.“

Moj obraz je moral biti povsem ne- navaden, ker je, pozorno pogledavša me,

zarudela. Postaló mi je jasno, da me razume, in jaz sem zato začutil do nje veliko hvaležnost.

Tiho sem vprašal: „Ali hočete postati moja žena?“

Počasi, a gladko je odgovorila: „Da, hočem.“

Čudil sem se samemu sebi, da sem miren poslušal ta odgovor, da nisem zakričal od radosti, da nisem napravil kake gluposti. Po meni se je razlilo čustvo tako velike radosti, da se mi je zdelo: nikdar ni bilo gorja v mojem življenju.

Ona je videla to, se smehljala in čakala, kaj porečem še. A jaz nisem mogel ničesar reči, samo gledal sem jo, neizmerno radosten, znajoč, da je vse v njej moje, vse, celo misli in čustva, ki so se kakor iskre blesketala v njenih očeh.

„Pojdiva“ je končno izpregovorila ona, — „takoј poveva vse mami“ . . .

„Takoј?“ začudil sem se nehoté, in zdelo se mi je, da je to preprosto, celo smešno.

Toda smešnega ni bilo nič. Zofija Ivanovna (naša sva jo samo v jedilnici) je sprejela vest brez razburjenja, se nasmehnila ter izjavila, da naju blagoslovi.

V trenutku so izvedeli vsi gostje, kaj se je zgodilo in čestitali so nama. Posta-

levičarske stranke pridružijo desnici ter naj se odstranijo iz desnice radikalci z leve in z desne strani v manjšino. Te v večino združene stranke bi potem najlažje rešile jezikovno vprašanje. Sčasom bi postala ta desnica politična večina, iz katere bi se izločili vsi elementi, ki delajo neslogo. Če pa Nemci nečejo tega, potem se bodo morali zadovoljiti s tem, da se obnovi stari „železni obroč“. Graf Stürgkh, najkrajši veči ministrski kandidat, je dokumentiral v „Oesterreichische Volkszeitung“ iznova svojo puščobnost, ko je izjavil, da ne ve ničesar o položaju in kakor papiga ponavljal le svojo staro, pručeno molitvico: Brez Nemcev in proti njim se ne sme vladati!

Bodočnost Avstrije

Je naslov članka, v katerem se bavijo „Petersb. Vedomosti“ z našimi notranjimi razmerami. Glasilo kneza Uchtomskega zaključuje takole: Usoda Avstrije je odvisna od tega, se li najde v njej vlada, ki bi se mogla osvoboditi predsodkov, in bi prevzela nikakor ne lahko nalogo, da izvede državne temeljne zakone. Ta misija bi se dala olahkčiti, ako se razširi avtonomija dežel in odkaže mnogo vprašanj iz kompetence državnega zbora v ono deželnih zborov. Komaj se je najdati, da bi ministrstvo Koerberjevo nastopilo v ulogi reformatorja. Za to nima potrebne odločnosti, in je nemški narodnosti preveč udano. Avstriji pa nikakor ne nedostaje sposobnih in energičnih državnikov. Če se bode izkazala politika sedanje vlade kot popolnoma nezadostujoča, in bode javno mnenje države končno zahtevalo resno uravnavo političnega kaosa, bode takoj stopila močna vlada na dan in dokončala reformacijsko delo.“

Umor kralja Umberto.

Povsod, kamor se je raznesla grozna vest o bestialnem činu, katerega žrtev je postal italijanski kralj, se kaže živo sočutje in sožalje. Na stotine brzojavk je že došlo, v katerih se izraža v najtoplejših izrazih globoka žalost nad tragično usodo kraljevo. V vseh prestolicah, kjer so zastopniki Italije so se oglasili diplomatje drugih držav, in drugi višji dostojanstveniki in člani najodličnejše družbe, da izrazijo svoje sožalje. V Parizu so se vse oficijalne slavnosti odgodile in so na ministrstvenem in drugih javnih poslopih razobešene žalne zastave. V Monzi sami, kjer se je dogodil zločin, vlada še vedno velika razburjenost, vse mesto je črno nakičeno in prebivalstvo globoko žaluje, prodajalnice so zaprte. Jednako je po družnih mestih v Italiji. Povsod v vseh krogih se obsoja besni čin anarhistov. Francoski „Temps“ naznanja, da so avstrijska oblastva že koncem junija meseca obvestila italijansko vlado, da je neka tajna družba anarhistov sklenila, da umori jeden izmed njenih članov kralja Umberto. Avstrijska policija je namreč dne 20. junija v Pontablu prijela nekega tujca, ki je bil, kakor se je pokazalo iz nekega pisma in po njegovi izpovedi, določen, da izvrši umor. Štirje drugi vladarji so tudi po anarhistih obsojeni na smrt. Prijeti in zaprti tuji anarhist je iz-

javil, da se bode umor izvršil vsejedno, ker ga bode nadomestil drugi čisa tajne družbe. Ko je italijanski minister za notranje zadeve dobil obvestilo avstrijske vlade, se je pooprila varstvena služba okoli kralja, ki pa s tem ni bil zadovoljen in zahteval, naj ostane pri starem službovanju. Tako je postal kralj Umberto žrtev svoje prevelike zaupnosti, in ga je tem boljže dosegla morilčeva roka, ki je srečno odšel dvakrat jednakim napadom. Prvič je napadel Umberto I. 1878. v Neapolju kuhar Passanante, drugič I. 1897. kovaški pomočnik Acciarito.

Vojna na Kitajskem.

Po zavzetji Taientsaina, ki je, kakor postaje vedno jasneje, precej ohladilo bojevitost Kitajcev, je nastalo na jugu nekako premirje. Ob Peihu počiva orožje, in se pripravljajo združene evropske države, da krenejo proti Pekinu. Popolno zanesljivih poročil o usodi poslancev in drugih Evropejcev v Pekinu niti danes ni, to timbolj, ker se je pokazalo, kakor smo že omenili, da Kitajci strahovito lažejo in nečejo, da jim pravico prav na dan. Kakor poroča „World“ iz Washingtona je bila brzojavka ameriškega poslanika Congerja v Pekinu, katero je izročil kitajski poslanec Wuting-Fang državnemu departementu v New Yorku, ponarejena. Državni departement ima baje absolutne dokaze za to, da sta jo sifrirala Šeng in Yuan-si-kaj sama. — Na severu pa se menda pripravljajo prava pravcata rusko kitajska vojna v Mandžuriji. Čudno je, da kitajski cesar, ki se je za posredovanje že bil obrnil na razne evropske kabinete (v Parizu, Londonu, Berlinu) in tudi na ameriškega in japonskega, dosedaj najmočnejšemu svojemu sosedu, ruskem cesrju ni poslal nikakoršne podobne brzojavke, akoravno sta Rusija in Kitajska neposredna mejaša na precej dolgi prog. Rusija ima za varnost skozi Mandžurijo in Mongolijo vodečih, še ne dograjenih stranskih prog velikanske sibirskie železnice, tako velik interes, da bode gotovo napela vse sile, da temeljito prepreči vsako daljne kalenje te varnosti. Zato utegne vojna mej Rusijo in Kitajsko na severu biti jednako važna in velikih posledic, kakor ona, katero pripravljajo vesile na jugu ob reki Peihu.

Vojna v Južni Afriki.

Menda bo le res, da so Angleži po dolgem času zopet dosegli uspeh na bojnem polju. Pod poveljstvom generala Prinslooa stoječi oddelek 5000 (?) Burrov, ki so se udali generalu Hunterju pri Fouriesburgu, je v sedanjih razmerah vender upoštevanja vreden oddelek majhne hlabre burske vojske. Mej tem številom je 550 močen komando iz Pittsburga in 450 mož iz Ladybranda. Angleži so baje dobili v roke tudi 1500 konj, 2 topa in 50 voz. O generalih, ki love Déweta, pa se ne čuje ničesar, istotako ne o onih oddelkih, ki operirajo proti generalu Bothi. Burski komandi iz Harysmith in Werdeja se gibljejo še svobodno. Iz Zerusta se poroča, da se Buri pomikajo proti temu mestu. Pošiljatve živil proti Elandski reki so ustavljene.

vili so šampanjca na mizo, toda to se mi je zdelo pusto.

Lepo življenje se je začelo, — tako lepo, da vse ono, kar se je zgodilo pozneje, ne more zatemniti tega časa.

Zapazil si, da včasih, ko srečaš simpatičnega človeka, to prijetno dé duši, celo ako ne izveš ničesar zanimivega od njega. Dobro ti dé zato, ker si se sešel z njim. Jednako čustvo sva občutila midva z ženo. Vsak izmed naju je bil srečen v obstojanju družega. V skrajnej meri je bilo tako z menoj, in jaz mislim, da je bilo z njo istotako.

V vsakem trenutku mojega življenja so bili deli njenega žitja. Ona je obsegala moje misli celo takrat, kadar nisem mislil nanjo, res, njena duša je bila barvasto steklo, skozi katero sem gledal na vse. Vendar to ni bila ljubezen, ki dela možkega robom ženske. Nikakor ne. Sila sem bil jaz, a od nje je izhajala radost.

Ti si potoval, bil si daleč v tem času. Često sem obžaloval to. Rad bi ti bil pokazal: „Vidiš, kolika sreča“. Tudi sedaj mi je žal, žal.

Po zimi me je zadrževala služba v

Peterburgu. Zofija Ivanovna je umrla vže v prvem letu, kričoč zelo dolgo v blodnji legarja. Nadja je nekaj dni zelo žalovala, toda njena tuga naju je še bolj zblizala. Ona je čutila, da sem jej vse, in jaz sem bil ponosen v zavesti tega.

Živela sva popolnoma drug za drug. Samo v moje delo se ni vmešavala, gotovo iz spoštovanja, in jaz sem želel, da se veseli in smeje. Gastov je bilo pri nas vedno mnogo. Obedi, zabave, vožnje. Ne moreš si predstavljati, koliko ljudi je bilo v njo zaljubljenih. Ni se čuditi pri njeni krasoti in njenem umu. Toda, dam ti besedo: nikdar nisem bil ljubosumen. In to ne zato, kakor da bi veroval v neomahljivost njene čednosti, — ne, veroval nisem, le nekako vedel sem, da me ne more prevariti. Slava Bogu, da nisem skusil lakajskega čustva malenkostne ljubosumnosti, ker se je žena temu nasmehnila, drugemu prijazno pokimala in tretjega prosila, naj čestokrat pride. To čustvo imenujem lakajsko, zavračam ga, ker dostojen človek ne more poznati take prepirljive nizkoti. Dostojen človek ima vse za poštene, dokler... nu, dokler ga uspešno ne prevarijo.

S tem pa nočem reči, da me je žena takrat varala. Ne, ona je bila popolnoma

Slovenski abiturienti v Zagrebu.

(Konec.)

Nato govoril je abiturient gosp. Egon Starè o slovenski univerzi. Podal je veliko statističnih dat. Med drugimi podal je i ta, da Slovenci z vseučiliščem dosežejo narodno jednako pravnost v šolskem oziru, ter ape lira za Hrvate, da Slovencem pomagajo pri dosegu tega smotra. (Odobravanje.)

Potem je hotel predsednik Tučan dati besedo g. Vodušku, na kar je mestni zastopnik izjavil, da tega ne dopusti, ter da takoj razpusti zborovanje. S tem je pač dokazal g. Belošević, da nima niti pojma o svoji nalogi, in mi pač obžalujemo, da ima mestni zastop take ljudi.

Ker se predsednik temu ni uklonil, je sam zaključil zborovanje. Nato podali so se abiturienti pred mestno hišo. Preje pa se je telefoniralo, ali sprejme župan deputacijo ali ne. In župan je odgovoril: „Dobro“, a ko je izvedel, da so abiturienti, reklo se je deputaciji, da ima — važno sejo. V deputaciji bili so: Janko Krsnik, predsednik „Save“, Egon Starè, Tučan in Žiga Vodušek. Deputacijo sprejel je g. Katkič. Dejal je, da ker odbor ne more vzdržati red in mir, da je sploh vsa slavnost prepovedana, in da morajo do drugega dne vsi tujci zapustiti Zagreb. Ko je gosp. Krsnik hotel nekaj pojasniti, ga častiti g. Katkič ni pustil k besedi. To so pač lepe razmere v mestni hiši. Banket je bil dovoljen. Vršil se je ob 4. uri popoldne.

Pri banketu sodelovalo je 120 oseb. Banketu je predsedoval kot načelnik Čeh g. Zigmund, vrlo simpatičen človek. Na banketu prišli so vseučiliščniki gg. M. Brežan, J. Švriljuga in V. Badalič. Prvi nazdravi Čeh g. Zigmund Hrvatoma in Slovencem. Za njim je nazdravil g. V. Vimpulšek slovenskim abiturientom in slovenskemu narodu. Nadalje g. Starè hrvatskim abiturientom in hrvatskemu narodu. Nato prišli so k banketu srčno pozdravljeni g. Pasarič in vrli pesnik g. Jovan Hranilović. Vsem tujim gostom nazdravi g. Žiga Vodušek. G. Jovan Hranilović se zahvali za zdravico ter nazdravi češkemu narodu. Abiturient g. Luka Ciprijanović pa je deklamoval krasno pesem, apoteozo na jedinstvo Hrvatov in Slovencev, katere se je sprejela z največjim odobravanjem. S to pesmijo pokazal je avtor, da je velik talent, od katerega se imajo Hrvati še mnogo nadejati. Govorilo se je razun tega še mnogo, ker se je banket podaljšal, ko je bil komers prepovedan. Prišli so pozneje k banketu še mnogi drugi gostje. Mnogo vseučiliščnikov, kakor tudi g. prof. dr. Radić s soprogo, vrla pesnikinja gđ. Marija Jurič-Zagorska in še mnogo drugih gostov. Na vrtu pa je istotako bilo polno občinstva, ki je pazno zasledovalo, kar se je vršilo v dvorani. Ni mi možno naštetii vse govornike, ker jih je bilo preveč. Govoril je tudi gosp. prof. dr. Radić, govoril je g. Pasarič, gosp. Hranilović, g. Krsnik in še mnogo abiturientov. Na banket došla sta telegrama akad. društva „Slovenije“ na Dunaju in „Slobode“ iz Gradca. Pri banketu pele so se i slovenske pesmi, katere so splošno ugajale. Hrvatski abiturienti pa so vrlo tamburali.

čista. Toda nekateri pač zavajajo s sumničanjem svoje žene v greh. Tega jaz nisem storil. Ali ona mi je postala nezvesta, da, Valodja, ona mi je postala nezvesta, ti se čudiš, slutil nisi ničesar podobnega... zato ker je bil madež na njeni duši neobhođen. Sicer bi bila popolna. Srečen sem bil, dokler sem jo imel za popolno, in dokler je sama mogla biti ponosna nose. V vsakem človeku je gotovo nekaj, kar ga silii, da se protivi svoji popolnosti. Včasih se mi zdi, da se je oskrunila namenoma. Bržčas njeno izdajstvo...

Toda o tem pozneje, pozneje... Kmalu pridem do strašnega trenutka.

Veš, da sem bil vsekdar zelo pobožen. V cerkev hodim sicer redkokdaj, a vedno sem pripoznaval in pripoznam nad seboj Boga, kateri nas štiti, rešuje ali kaznuje, kateri nas ljubi. Zategadelj se nisem bal nikdar zla; vedel sem pa seveda, da je zlo, toda mislil sem si: mene se ne tiče. Zopet se oddaljujem. Popisal ti še nisem vse svoje sreče.

Ko se je nama rodil sin, sem videl, da mi je dano najviše blaženstvo, ki je dostopno človeku na zemlji. Zjasnilo in opravčilo se je vse moje življenje. Do tega časa sem se imel v trenutkih tuže in za-

Poslali so se tudi brzojavni pozdravi na biskupa Strossmayerja, kakor tudi gosp. Ivanu Hribarju in g. dr. Ivanu Tavčarju.

Med tem raznesla se je vest, da se bode vendar vršila ljudska slavnost, katero bode priredilo hrvatsko akademično podporno društvo.

Drugi dan dopoludne ogledali so si slovenski abiturienti različne zavode, kakor tudi zagrebške zanimivosti, med njimi i akademijo slik.

Ko so nekateri abiturienti šli mimo pisarne g. dr. Franka, poklicali jih je ta v pisarno ter jih vprašal za celo zadevo. Abiturienti so mu vse razložili, na kar je konferiral z mestnim načelnikom, kateri je pozval abituriente k sebi. V deputaciji bili so gg.: Matič, Starè, Vodušek in Zigmund. Načelnik sprejel je deputacijo prav ljubeznivo ter dejal med drugim, da so se abiturienti korektno vedli. Za trud bodi izrečena tu g. dr. Franku naša zahvala. Kar se njegove pisave v „Hrvatskem pravu“ tiče, je itak odgovor v „Obzoru“, s katerim odgovorom se mi popolnoma skladamo.

Zvečer vršila se je torej ljudska svečanost na Streljani. Občinstva bilo je nešteto, okrog 1500 ljudi. Prišel je k veselici i rektor univerze, gosp. dr. Gjurjo Arnold. Arangement bil je v istini izboren. Najprvo vršil se je koncert. Hrvatski in slovenski abiturienti zapeli so skupno „Slovenec in Hrvat“, „Ljepa naša domovina“, „Naprej“ in „Jadransko morje“. Oktet slovenski pa je zapel „Pogled v nedolžno oko“ in „Ljubca povej“ na občno zadovoljnost. Razun tega skrbel je odbor i za druge zabave. Plesalo se je, obmetavalo s koriandoli, pošiljalo šaljive brzojavke, vršila se je i šaljiva tombola, v obče, zabava bila je izvrstna, in veselica uspela je nad vsako pričakovanje. V dvorani zahvalil se je med pavzo gospod Derkoš zagrebškemu občinstvu za mnogobrojni poset in za veliko zanimanje, gosp. Stare pozdravil je hrvatsko narodno žensstvo, in se zahvalil hrvatskim abiturientom za prelepo slavnost, gosp. Tučan pa je pozdravil slovenske abituriente. Na plesu plesal se je i kolo, kateri je posebno nam Slovencem ugajal.

S prelepimi spomini vrnili smo se mi, slovenski abiturienti v svojo domovino, s spomini, kateri nam bodo ostali neizbrisni. Hvala, prav prischerčno hvala za prelepo slavnost izrekamo slovenski abiturienti Vam, našim res gostoljubnim bratom Hrvatoma ter Vam kličemo: „Bog Vas živi in na svidenje drugo leto v Pragi“.

Mestnemu zastopu pa bodi na ves glas povedano: „Niste učinili to, kar ste hoteli, niste nas razdvojili, temuč ravno nasprotno, še bolj ste nas zjediniili. Zatorej hvala, komur gre hvala“.

Občinski svet ljubljanski.

V Ljubljani, 31. julija.

Seji, katere se je vdeležilo 22 obč. svetnikov, je predsedoval župan Hribar.

O pritožbi Lorenca Šarca v zadevi odškodnine za poškodovanje travnika vsled cestnega usada je poročal obč. svet.

Dalje v prilogi.

losti za nepotrebnega, nekoristnega. To delo, katero sem izpolnjeval jaz, bi mogle izpolnjevati stotine drugih. Tu se je pa nakrat pojavil cilj in vzrok mojega življenja. Rodilo se je brezumno drago bitje, kateremu sem bil dolžan popolnoma darovati se, od iste minute, ko se je začul njegov prvi krik. Od tedaj sem imel smisel samo za dečka. Vse je moralo biti obrnjeno nanj in na njegovo bodočnost. Ta zavest me je radostila ter me dv.gala v mojih očeh.

Žena je sama dojila, kar naju je še bolj zjediniilo.

Nu, seveda, gluposti je bilo mnogo. Mladi roditelji so često smešni. Toda smešni niso, kadar se tresejo za zdravje svojega otroka, gledajoči bleđi v zibel, kjer se premetuje bedna stvarica, ne znajoča, od česa jo tako boli. Smešni niso, kadar so pripravljani žrtvovati vse in sebe za to bitje, katero je še tako majhno, da slabo razločuje očeta in mater od tujcev. Smešni niso, kadar prosijo s tresočim glasom zdravnika pomoči, kadar radi jemljejo nase vse trpljenje, da bi se le dete nasmehljalo.

(Dalje prih.)

dr. Hudnik. Obč. svet je bil Šarcu priznal vsega skupaj 10 kron odškodnine, dočim je Šarc izračunal, da ima škode 138 K. Pritožba se je odvrnila kot neutemeljena.

Na prošnjo Gregorja Zamejca v Gradšču za dovoljenje čistega odpisa sveta, ki ga je prošnik v Hilsrjevih ulicah odstopil mestni občini, je poročal isti poročevalec, in se je prošnji ugodilo.

O prošnji vdove Alojzije Vidičeve za zvišanje njene pokojnine, ki znaša sedaj 600 K na leto je poročal obč. svet. dr. Stare. Prošnja se je odklonila.

O dopisu solnograškega magistrata radi udeležitve zborovanja odposlancev vseh mest z lastnim statutom v svrhu znižanja hišnonajemninskega davka in izposlovanja državnega odškodovanja za poslovanje v prenešenem delokrogu je poročal obč. svet. Plantan. Z ozirom na važne točke, ki bi se razpravljale na tem shodu se je sklenilo pridružiti se korakom obč. sveta solnograškega in naznaniti dunajski občini, da se ljubljanska občina vdeleži projektiranega shoda.

O prošnji pripravljalnega odbora za ustanovitev mestne godbe za ustanovni prispevek je poročal obč. svet. Senekovič. Poročevalec je predlagal, naj se določi ustanovni prispevek 8000 K a s pogojem, da se ta svota izplača l. 1901, da bo občina zastopana tako v pripravljalnem odboru kakor v poznejšem stalnem odboru po 2 zastopnikih in da v slučaju, ako bi godba prenehala pripade ves godbeni inventar mestni občini.

Obč. svet. Svetek je v nekoliko popolnih navedbe poročevalceve glede do sedanjih prizadevanj za ustanovitev mestne godbe in zastopal stališče, da bo morala mestna občina poleg ustanovnega prispevka tudi še zagotoviti trajen prispevek. Potrebno je, da se godba postavi pod strokovnjaško in administrativno nadzorstvo.

Obč. svet je potem sprejel vse poročevalceve predloge.

O dovolitvi dodatnega kredita za cesarja Franca Jožefa mostu je poročal stavbni svetnik Duffe. Pri vrtanju tal za novi most se je pokazalo, da so razmere za novi most jako neugodne. Potrebno je napraviti betoniran fundament, pilote in stene za zajemanje vode in v varstvo mostu. Po proračunu bi to veljalo nad 50.000 K, a če bo občina sama nakupila les se bo znižal ta prispevek prav znatno. Podjetništvo je s tem zadovoljno, da občina sama les poskrbi, in je tudi znižalo ceno za zabijanje pilotov itd. Poročevalec je predlagal naj se dovoli 30.000 K naknadnega kredita.

Obč. svet. Gogola je opomnil, da se predlog ne glasi pravilno. Glasiti bo se moral, naj se oddajo dela po enotnih cenah. Proračun kaže, da bodo dela itd. veljala 30.600 K, a veljala bodo lahko več ali pa tudi manj; formalno se torej predlog premeniti v toliko, da je nova dela ne oddajo pavšalno za nasvetovano svoto nego po enotnih cenah.

Poročevalec je pojasnil, da so se vsa dela oddala po enotnih cenah, in se je v Gogolovem smislu stilizirani predlog sprejel.

O nivelu v Prešernovih ulicah in o kreditu za njega uredbo je poročal obč. svet. dr. Hudnik. Župan je nasvetoval, naj se nivel v celi ulici uredi, ker bo tamkaj tekla prihodnja električna železnica. Po proračunu bo treba 8351 K za znižanje nivela in 2180 K za poplave, ki bodo potrebne pri sosednih hišah. Obč. svet je sklenil, naj se takoj izvrši sklep obč. sveta z dne 3. februarja 1898 in je v ta namen dovolil 10530 K.

O pritožbi kranjske hranilnice, da jej je magistrat dovolil v Trubarjevih in Zvedarskih ulicah ter pred Prulami napraviti ograjo zunaj stavbenih črt samo s pogojem, da se z reverzom zaveže, odstraniti ograjo, če bi bilo to za regulacijo potrebno, je poročal obč. svet. dr. Stare. Ker bo ograja v olepšavo mesta in še dolgo ni misliti na regulacijo tistih ulic je obč. svet sklenil, ugoditi pritožbi in odjenjati od pogoja, ki ga je stavil magistrat.

Po poročilu podžupana dr. viteza Bleiweisa so se odobrili računi za zdravila za mestne uboge v l. 1899. Računi kažejo, da se je za zdravila izdalo

2323 K. Obč. svet je izrekel zahvalo vsem zdravnikom za sodelovanje pri zdravljenju ubogih.

Po poročilu istega poročevalca se je cena vode za mestno kopel določila na 10 vin. za kub. meter. Sodeč po dosedanjem obisku se bo porabilo na leto 10.000 kubič. metrov vode. Naravno bi bilo, da bi se voda dajala brezplačno, a to ni mogoče, ker mestna občina sama vode ne dobiva.

O odškodnini za svet, katerega sta Viktor in Aleks. Schreiner v regulacijske namene odstopila v Ključarskih ulicah in na Francovem nabrežju je poročal obč. svet. dr. Stare. Določila se je odškodnina na 15 gl. od □², a sodišče kot kuratelna oblast tega zneska ni odobrilo in vprašalo, če neče občina zvišati cene na 40 kron. Dediči imajo odstopiti 18 □² a za ta svet je cena 15 gl. popolnoma primerna. Le v Zvezdi se je plačeval svet po 20 gl. Sklenilo se je ostati pri sklepu, s katerim se je določila odškodnina 15 gl. za □².

Koncem se je obč. svet. Gogola interpeliral župana zaradi poprave hodnikov in zvišanja sveta na Rimski cesti. Ker se zdaj pred hišo dr. Munde polaga hodnik, bi bil čas, da se tudi drugi hodniki popravijo.

Župan Hribar je odgovoril, da je magistrat že odredil, da se vsi hodniki uravnajo in da se bo torej želji obč. svet. Gogole ugodilo.

Končno je župan naznanil, da obč. svet mej počitnicami ne bo imel več seje, na kar se je začela tajna seja.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. avgusta.

— **Osebnosti.** Občinski svet podelil je v svoji včerajšnji seji izpraznjeno službo mestnega blagajnika dosedanjemu kontrolorju mestne blagajnice g. Veličanu Finku. — Višji davčni nadzornik v Novem mestu g. Henrik Kittag je premeščen k davčni administraciji v Ljubljano. — Finančni komisar pri finančnem ravnateljstvu g. Anton Janežič je dodeljen v službovanje pristojbinskemu uradu. — Davkar v Krškem J. Oblak pride k davčni administraciji v Ljubljano, davkar g. Fran Zupan pri ljubljanski davčni administraciji pa je premeščen v Krško. — Absolvirani pravnik g. Franc Windischer je imenovan konceptnim praktikantom pri finančnem ravnateljstvu.

— **Občinski svet** podelil je v svoji včerajšnji seji meščanstvo kleparskemu mojstru gosp. Alojziju Lenčeku; v občinsko zvezo je sprejel vodjo tovarne za klej gosp. Hermana Steinberga; sprejem v občinsko zvezo pa je zagotovil ogrskemu državljanu g. Andreju Marcsanu, mesarju in posestniku v Ljubljani.

— **Shod volilcev v Novem mestu.** Poslanec Šuklje je sklical na soboto dne 4. t. m. popoldne volilce celega okraja na shod v Novo mesto, na katerem bo govoril o političnem položaju.

— **Poročil se je štajerski rojak,** poštni oficijal na Dunaju g. Mart. Sever z gospdč. Angelo Adamec v Gradcu Častitamo!

— **Slomšekova slavnost na Ponikvi.** Doslej je prijaviło nad 30 društev in korporacij svojo vdeležitev. Omenjamo samo nekatera, in sicer: Slov. pevsko društvo s sedežem v Ptuj, celjsko pevsko društvo, šmartinsko pevsko društvo, telovadni društvi: celjski in ljubljanski „Sokol“; učiteljska društva za šmarsko-rogaški, celjsko laški, konjiški, ormoški, ptujski, slovenjebistriški in kozjanski okraj, vsa korporativna; Jugoslovansko učiteljsko društvo, učiteljsko društvo v Ljubljani po deputaciji; akademična društva: „Slovenija“, „Triglav“ z zastavo, „Sava“, „Danica“; gasilna društva: v Šentjurju ob južni železnici, v Šentjurju ob Ščavnici korporativno, gasilno društvo za ormoški okraj s sedežem v Hardeku po večji deputaciji; sl. družba sv. Cirila in Metoda po svojem prvomestniku, družba sv. Mohorja, Slov. delavsko društvo na Jesenicah, družba sv. Jeromija v Zagrebu in mnogo drugih narodnih društev. Nadalje so se že prijaviło zastopniki Rusov, Rusinov, Čehov in Hrvatov. P. t. društva, ki morda niso dobila vabila, naj ne štejejo tega v zlo slavnostnemu odboru in naj se le oglase v slavnost. — Ravno tako se niso mogla p sameznikom razposlati posebna vabila, a

se torej tem potom vabijo slovenski rojaki, da se vdeležijo Slomšekove slavnosti na Ponikvi, ki bo brez dvoma jedna največjih. Slavnostni odbor opozarja občinstvo, da se je obrnil do generalnega ravnateljstva južne železnice, da pripravi za 5. avgust na vsaki postaji od Ljubljane, Maribora, Ormoža ter Zagreba do Ponikve zadostno število vozov, uvede eventuelno oddeljene vlake, da se ustavi dne 5. in 6. avgusta brzovlak na tukajšnji postaji, ter da dovoli vdeležencem znižano vožnjo. Ako se dovolijo znižane cene, občinstvo o tem pravočasno potom časopisov.

— **„Sokol“ ljubljanski se udeleži Slomšekove slavnosti na Ponikvi** po deputaciji z zastavo. Kakor „Sokol“ ni nikdar manjkal, kjer se je šlo zato, da se slavi spomin za slovenski narod zaslužnih mož, tako je tudi zdaj želeli, da se pridruži Sokolovi deputaciji kolikor možno večje število članov. Več se naznani pravočasno.

— **Barbarstvo na Bledu.** Dobili smo z Bleda poročilo, ki govori o takem dogodku, da bi ga gotovo ne verjeli, če bi ne prihajalo od zanesljive in jako ugledne strani. Stvar je ta le: Na Bledu je te dni pri kopanju v jezeru utonil neki natak. Potegnili so potopljenca iz vode in ga nesli v „Kurhaus“. Tam je mrtvecležal na solncu in na največje ogorčenje mnogoštevilnega občinstva kar več ur, menda oele štiri ure, in sicer vsled tega, ker župnik ni hotel dati ključa od mrtvašnice. Občinstvo se je škandaliziralo, in ko je izvedelo, zakaj se potopljenec ne odpravi v mrtvašnico, nego se pari pred „Kurhausom“, dalo je svojim čutilom izraza s takimi besedami, da jih ni mogoče ponoviti. In ta silna ogorčenost je bila opravičena. Ko so namreč potopljenca potegnili iz vode, šli so nekateri ljudje v farovž po ključ od mrtvašnice. Toda župnik ni dal ključa in ga ni dal. Vse prigovarjanje je bilo zaman. Župnik je kategorično izjavil, da ključa ne da, dokler ni plačana taksa. Kakšno takso je zahteval, tega ni vedel nihče. Ko so ljudje izprevideli, da ničesar ne opravijo, šli so k orožnikom. Toda tudi orožnikom ni hotel župnik dati ključa in šele, ko so mu zagrozili, da siloma odpro mrtvašnico, se je udal in orožnikom izročil ključ. Ta boj za ključ od mrtvašnice je trajal, kakor rečeno, kar cele štiri ure. In ves ta čas se je mrtvec paril pred „Kurhausom“. Tako se nam, kakor smo že rekli, poroča od najmerodajnejše strani, a vzlic temu ne moremo verjeti, da bi se v naši deželi nahajal duhovnik katoliške cerkve, ki je padel na to stopnjo zverinstva. Župnikovo postopanje je toliko manj umljivo, ker je blejsko pokopališče last občine ali pa vsaj gotovo, da je bilo napravljeno na občinske stroške, in ker ni nikjer zapisano, da bi se morala plačati kaka taksa za to, da se sme mrliča spraviti v mrtvašnico. Pričakujemo, da se bo stvar vsestranski pojačila in bomo tudi sami skrbeli, da se to zjodi.

— **Posojilnica in hranilnica na Robu.** Izbili smo v roke računski zaključek tega Herikalnega zavoda. V podrobnosti se ne bomo spuščati, pač pa se nam vidi koristno pozoriti na to, da ima posojilnica nekaj več 11.000 gl. vlog, posojil pa je dala nekaj čez 17.000 gl. Da je mogla to storiti vzela je na posodo 8000 gl. Tu bi izvrstne gospodarje, kojim načeluje dr. Šušteršič, pač vprašali, ni li nekaj posebnega kranjska hranilnica, ki si izposoja enar v namen, da ga posoja svojim članom. Členov ali deležnikov ima zavod 82, li so na deležih vplačali ocelih — 82 gold. ali 164 kron. Sam Bog zna, za kakim plovom bo svoj čas poginila ta Robska hranilnica!

— **Žalujoci Lahi.** Na Primorskem hite vsi laški krogi, da na kar mogoče vidnejši način izrazijo svoje sožalje na tragični smrti kralja Umberta. Deželni glavarji in župani pošiljajo brzovjavke v Rim, razobešajo se črne zastave, vse hiti, da kondolira italijanskemu konzulu v Trstu... Nismo tako tesnosrčni, da bi to Lahom le količkaj zamerili. Kri ni voda, in naravno je, da je smrt toli simpatičnega italijanskega kralja Umberta pretresla avstrijske Italijane bolj, kakor druge avstrijske državljane. Če pa primerjamo nekatere izraze te žalosti s pojavi povodom smrti

cesarice Elizabete, moramo vendar priznati, da je razloček prav velik. Takrat se je v Trstu priredila javna veselica, zdaj pa so se v Trstu in v Gorici odpovedali javni koncerti in so v Trstu Lahi demonstrirali proti vojaški godbi, ker je na cesti sviral; tedaj so samo oficijozni listi izšli s črnim robom, zdaj drugi. Tržaškemu „Piccolu“ pa se je celo primerila nesreča, da je bil včeraj zaplenjen in sicer zaradi ponatisa brzovjavk, kateri so tržaški laški državni poslanci oziroma društvo „Progresso“ odposlali ministru kraljeve hiše italijanske, in kateri brzovjavki baje ne soglašata s sedanjim celokupnostjo habsburške države, in z dejstvom, da je vladarska hiša Primorske na Dunaju. To so momenti, ki nekam čudno osvetljujejo žalost primorskih Lahov, zakaj kažejo nam, da imajo ti izrazi jako demonstrativen značaj.

— **Istrski deželni zbor.** Včerajšnje seje deželnega zbora se je udeležilo 17 poslancev italijanske večine (črno oblečenih) in vladni zastopnik Fabiani. Deželni glavar dr. Campitelli je s solzami v očeh in globoko ginjen, da ga je bilo semtertje le težko razumeti, čital žalnico umorjenemu kralju italijanskemu. Vsa zbornica je poslušala stojé. Dr. Campitelli je rekel, da se je takoj, ko se je razširila tužna vest o zločinu, podal k generalnemu konzulu italijanskemu v Trst, da mu v imenu Istre izrazi svoje sožalje. Generalni konzul da ga je prosil, naj zastopnikom Istre za ta čin pijetete izrazi zahvalo italijanske vlade. Deželni glavar je slavil vladarske vrline pokojnega kralja, čegar izguba britko občutita ne le sosednje kraljestvo in celokupni italijanski narod, ampak tudi vse človeštvo. „Mi smo, je dejal glavar, deležni te globoke žalosti tembolj, ker nas s kraljestvom družijo skupna vez jezika, zgodovinski spomini, iste koristi in zveza med državama. Nadejam se, da visoka zbornica odobri moj korak, ter da v znamenje žalosti pretrga današnjo sejo in dovoli, da danes na poslopu deželnega zbora vihra istrski prapor, spušččen na pol droga.“ Na to se je seja v znak žalosti zaključila.

— **Hrvaški akademiki,** ki so imeli danes dospeti v Ljubljano, so se zakasnilo na svojem potovanju čez Plitvička jezera, Senj in Reko. Zato obvešča podpisani odbor svoje članove, da se danes prijateljski večer ne boče vršil, temveč se boče to članom pravočasno naznanilo v „Slov. Narodu.“

Odbor „Save“.

— **XII. skupščina „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“** bo dne 8. in 9. avgusta 1900 l. v Mariboru. Vzpored: I. V sredo, dne 8. avgusta: 1. Ob 4. uri popoldne: Seja upravnega odbora v „Narodnem domu“. Vzpored: a) Poročilo o delovanju vodstva Zaveze; b) določitev poročila za delegacije; c) predlogi in nasveti. 2. Ob 8. uri zvečer: Seja delegacij v „Narodnem domu“. Vzpored: a) Predsednik otvori sejo delegacij; b) poročilo tajnikovo o delovanju Zaveze in Zavezinih društev; c) poročilo blagajnikovo; d) poročilo računskih pregledovalcev za upravno dobo 1898/99 (§ 15 pos. r.); e) račun „Popotnika“ za leto 1899; f) poročilo glede „Učiteljskega Tovariša“; g) poročilo o „Šolskem muzeju“; h) volitev treh pregledovalcev računov (§ 15. pos. r.); i) določitev letnih doneskov Zavezinih članov (§ 7. lit. a Zav. pr.); j) določitev vzporeda za glavni zbor (§ 24. Zav. pr.); k) določitev časa prihodnji (XIII.) glavni skupščini Zaveze (§ 22. Zav. pr.); l) predlogi in nasveti; m) volitev vodstva in upravnega odbora Zaveze (§ 11. in 12. Zav. pr.) Za delegacije so dosedaj zglašeni ti-le predlogi Pedagoškega društva v Krškem: 1. Zaveza naj posreduje, da se na Koroškem ustanovi vsaj eno slovensko učiteljsko društvo, na pr. za celovško okolico. 2. Zaveza naj priredi prej ko prej glavno skupščino Zaveze v Celovcu. 3.) Zaveza naj s pomočjo slovenskih rodoljubov širi svoje slovenske liste in drugo slovensko slovstvo brezplačno med slovenskim učiteljstvom na Koroškem. II. V četrtek, dne 9. avgusta: 1. Ob 8. uri zjutraj: Občni zbor društva „Jubilejska samopomoč“ v „Narodnem domu“. 2. Seja odsekov, ako jih določijo delegacije v „Narodnem domu“. 3. Ob 10. uri popoldne: glavno zborovanje v „Narodnem domu“ po vzporedu, ki ga določijo delegacije. 4. Ob 1. uri popoldne: Banket v veliki dvorani „Narodnega doma“. 5. Ob

8. uri zvečer: Zabavni večer s plesom v „Narodnem domu“. (Vabilo in vzpored se natisne posebe. — Vsaka seja se začne točno ob določeni uri). Za glavno zborovanje sta zglášeni ti-le razpravi: 1. „Slovesnik kot pedagog“. Govori ravnatelj H. Schreiner. 2. „Kako naj se javi naša stanovska zavest?“ Poročevalec nadučitelj Vekoslav Strmšek.

— Bohinjska železnica. Kakor smo že poročali, se je te dni končala revizija proge projektovane bohinjske železnice. Bohinjska železnica je najdaljša med vsemi črtami, ki bodo tvorile drugo železniško zvezo s Trstom; dolga je čez 90 kilometrov. Največje je bilo zanimanje za to železnico na Bledu, kjer se je zlasti povdarjalo, da mora postaja biti situirana tako, da se boče z iste videlo Bleško jezero. Komisija je to željo upoštevala ter nadalje sklenila, da se sprejme v projekt tudi lokalna železniška zveza z Idrijo ter s Tolminom in Kobaridom. Revizije udeležili so se tudi poslanci Azman, dr. Ferjančič, Grasselli, K. Luckmann in baron Schwegel.

— Iz Trsta se nam poroča: Zastava bratovščine sv. Cirila in Metoda se je torej udeležila nedeljske procesije pri sv. Jakobu. Udeležba je bila ogromna. Morda bi si bili Lahii dovolili kake demonstracije, ali zmanjkalo jim je poguma, ko so videli, da ima oblast rešen namen, vzdržati mir in red. V to svrhu je poslala na lice mesta poleg nebroja redarjev tudi dve stotnji vojakov. Značilno je, da so očetje Salezijanci demonstrativno izostali od procesije, ker se je dovolila bratovščini sv. Cirila in Metoda udeležba z zastavo.

— Trgovska šola v Ljubljani je ravnokar končala letošnje šolsko leto. Učencev e bilo koncem šolskega leta 207, in sicer 102 v gremialni trgovski šoli, 105 pa v Mahrovi zasebni trgovski šoli. Po narodnosti je bilo 110 Slovencev, 47 Hrvatov oziroma Srbov, 37 Nemcev, 23 Lahov, 2 Čeha ter po 1 Francoz in Turak. K oprostilnemu izpitu oglasilo se je 17 učencev; 16 učencev je izpit prebilo z dobrim uspehom, 1 pa je bil reprobiran na dva meseca. Učiteljski zbor pod ravnateljstvom g. Arturja Mahra ima 16 členov. Prihodnje šolsko leto prične se 1. oktobra. Vsprejemajo se gojenci, ki so z dobrim uspehom dovršili vsaj 3. razred kake srednje šole ali pa meščansko šolo. Absolviranim gojencem preskrbi ravnateljstvo po možnosti službe v raznih tu- in inozemskih trgovinah.

— Sleparski agentje so našim preveč zaupnim ljudem provzročili že jako veliko škodo, a vzlic temu dobe še vedno novih žrtev. Tako se klatio po deželi agentje za žganje, ki usiljujejo ljudem raznih esenc. Ako kdo naroči 1, 2 ali 3 l dotične esence, mora podpisati naročilni list, na katerem pa ni natančno zaznamenano, koliko je naročil tega blaga. In čim je podpisal, je tudi že izgubljen. Znano nam je jako mnogo slučajev, da so dobili ljudje namesto dveh ali treh litrov toliko sodov dotične esence, in ker jih iz lepa niso hoteli prevzeti, jih je sleparska firma s tožbo k temu prisilila. Tako delajo seveda samo nepošteno tuje firme. Opozarjamo ljudi, naj natančno pazijo, kaj je zapisano na naročilnem listu in naj zahtevajo vedno prepis tega lista. Tudi jih svarimo, naj si ne dajo pošiljati esenc z napačno deklaracijo, ker je to kaznivo.

— Otvoritev novega gimnazijskega poslopja v Ptujju se vrši dne 18. avgusta t. l. Ravnatelj G ub o si prizadeva s svojim nemškimi učiteljstvom in meščanstvom, da bi imela ta slavnost zgolj nemško nacionalno lice.

— Papirnica Gratwein pri Gradcu zgorela. V noči 26. m. m. je nastal v veliki tovarni za celuloze v Gratweinu pri Gradcu iz neznanih vzrokov požar, ki je uničil obširno poslopje z vso zalogo. Škodo cenijo na 240.000 kron. Ker bo trajalo kakih 10 tednov, predno se novo poslopje zgradi, ostanejo ta čas najbrže delavci brez zaslužka.

— Letošnja vročina, ki je tako velika, kakor po zatrevanju meteorologov že več desetletij ni bila, je provzročila že mnogo nesreč. V Trstu in v Gorici je vsled soln čarice že več ljudi umrlo. Tudi iz raznih krajev na Kranjskem se nam poroča, da je mnogo oseb zbolelo. Umrlo doslej pri nas vsaj, kolikor je nam znano, ni še nihče, dasi je tudi pri nas bila vročina prav kanibalčna. Izkaz meteorologične centrale na Dunaju

kaže, da spada Ljubljana mej tista mesta, kjer vlada največja vročina. Hvala Bogu, da se je predinočnim vlila ploha. Dne 30. julija je bila maksimalna temperatura v Ljubljani 33°. Tako je bila tisti dan le v malo katerem mestu v Evropi. V Pragi je bilo tisti dan 30°, v Rivi na južnem Tirolskem isto toliko, v Parizu pa samo 21°. Še v Carigradu ni bilo tisti dan tako hudo kakor v Ljubljani, kajti tam je bilo le 31°. Še hušje kakor v Ljubljani je bilo v Pešti (34°), v Sarajevu (39°), v Atenah (36°), v Patrasu (38°). V Trstu, v Gorici in v Pulju ni bilo nič hušje kakor v Ljubljani. In nam se prorojuje, da bo še dolgo brezoblačno lepo in vroče! Pa naj si človek ne poželi, da bi bival na Scutisu, kjer je bilo 30. julija 3° toplote!

— Mestna hranilnica ljubljanska. Meseca julija 1900 vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 775 strank 470.133 kron 28 vin. 798 strank pa dvignilo 612.802 kron 6 vin.

— Uredba Rimske ceste. Ker je oporni zid pri Paichlovi hiši ob Rimski cesti vsled regulacije te ceste precej višji kakor terén pred hišo, je nevarnost velika, da se tam pripeti kaka nesreča. Kakor slišimo, je g. Paichel vsled intervencije mestnega magistrata že izjavil, da bode napravil tam tako žično ograjo, kakor je pri Mayrjevi hiši ob sv. Petra cesti. Trikot pred Peterčevo hišo na Rimski cesti, čez kateri bo šla cesta na Mirje, se bo v kratkem zasul. Zaradi odstopa tega trikota za napravo nove ceste in preložitve tamošnjega zidu v stavbeno črto se je potrebno ukrenilo.

— Firma Jeglič & Leskovic naznanja s posebno okrožnico, da je svojo trgovino s specerijskim in kolonijalnim blagom prodala vrlenu narodnjaku trgovcu g. Alojziju Lillegu.

— Pasje marke. Kakor se nam poroča, je mestni magistrat ljubljanski vsled prošnje županstva v Mostah sklenil, da se prizna reciprociteta glede veljave pasjih znamk občine Moste v mestu ljubljanskem.

— Konji splašili so se danes zjutraj Antonu Velepču, hlapcu pri Ranzingerju, na dvorišču, ko jih je vpregel. Zdirjali so na ulico in poškodovali mlekarici Kristini Lenče iz Kleč voziček in razbili steklenice. Škode je za 7 K 40 vin., katero je Ranzinger takoj povrnil. — Tudi konj Frana Jakliča iz Zapotoka, ki je stal v Rožnih ulicah brez varuha, se je splašil in dirjal po sv. Jakoba trgu, koder je zadel ob voz Marije Tavčarjeve brez vsake nesreče.

— Mestna posredovalnica za delo in službe. Od 21. do 28. julija je dela iskalo 14 moških delavcev in 39 ženskih delavk. Delo je bilo ponudeno 13 moškim delavcem in 45 ženskim delavkam; 94 delavcem je bilo 62 odprtih mest nakazanih in v 43 slučajih se je delo vzprejelo in sicer pri 7 moških delavcih in 36 ženskih delavkah. Od 4. januarja do 28. julija je došlo 1932 prošenj za delo in 1718 deloponudeb, 2999 delavcem je bilo 1909 odprtih mest nakazanih in v 1130 slučajih se je delo vsprejelo. Delo ali službe dobe takoj 4 trgovski hlapci, 3 hišni hlapci, 7 konjskih hlapcev, 6 gostilniških kuharic, 1 kuharica k orožnikom; 4 navadne kuharice, 2 natakarici na račun, 1 sobarica, 5 deklic za vsako delo, 10 deklic k otrokom, 3 kuhinjske deklice, 9 dekel za kmetijska dela, 1 postrežkinja, 1 učenka za šiviljo. Več abiturijentov želi čez počitnice kot pisarji ali domači učitelji vstopiti.

— Izgubljene reči: Dne 28. julija izgubila Frančiška Peček denarnico z vsebino 20 K. Istega dne izgubila je Terezija Rejc svilnat robec vreden 7 K 60 v. Dne 25. julija je izgubila Jozefa Blumauer zlato zapestnico vredno 30 K. Dne 27. julija je izgubila Ivana Terlep srebrno tula uro s srebrno verižico vredno 16 K. Istega dne izgubila je Terezija Šušterčič v kazinskem vrtu zlato kratko verižico z obeskom v obliki 4peresne deteljice vredno 50 K.

* Obisk pariške razstave. Predzadnje nedeljo je minilo troje mesecev od otvoritve pariške razstave, torej polovica določene dobe. Tem povodom je prinesel „Figaro“ statistiko o posetu razstave. Zadnje tedne jo je obiskalo 150—160 tisoč oseb na dan ob nedeljah in praznikah pa 3—400.000. To je poprečno 40—80.000 več kot l. 1889. K temu pa je prišteti še 50.000 brezplačnih posetnikov na dan;

med temi brezplačnimi so razstavljalci, nameščalci, porotniki, časnikarji in dr. Vstopnic je bilo prodanih v aprilu 1.059.670, v maju 3.505.478, v juniju 6.099.799 in v juliju do predzadnje nedelje 2.994.012. Vsega skupaj 13.658.959 vstopnic. Ker bode v avgustu, septembru in oktobru obisk še naraščal, računa „Figaro“ da bode znašalo končno število posetnikov 45 milijonov. Seveda račun „Figaro“ tako, da bi dospelo septembra in oktobra po — 12 milijonov oseb, kar je preoptimistično.

* Nesreče pri streljanju v oblake. Iz Kutjeva javljajo „Agramer Tagblat“ 23. t. m.: Včeraj se je zgodila tu strašna nesreča pri streljanju v oblake ter je jeden človek ostal na mestu mrtev, a drugi se bori z gotovo smrtjo. Nad obzorjem so se zvelikli teški črni oblaki in baš so hoteli začeti s streljanjem v oblake, ko se je nakrat začul strahovit pok. Kočica, v kateri so nabijali „možnarje“, je zletela v zrak Jednemu nabijalcu je eksplozija razbila glavo ter je obležal takoj mrtev, a drugi je zadobil take rane in opekline, da je ves črn kakor mumija ter trpi grozne muke. Nabijalca sta kadila cigarete, in pri tem je padla iskra v smodnik. Kočo je vso razneslo. Pripomniti treba, da sta bila nabijalca dobro poučena, a vendar sta ravnala tako neumno neoprežno! — „Neue Freie Presse“ pa je dobila iz Pöllaua na Zgornjem Štajerskem poročilo o veliki nesreči v Hofkirchenu 23. t. m. Tam je streljal posestnik Jožef Dunst v oblake, med tem pa sta bili njegovi hčeri, 11 in 19 let stari, v kočici za smodnik in topiče. Nakrat je nastala iz neznanega vzroka v kočici eksplozija, in v hipu je bila kočica v plamenu. Mlajša hči je zgorela skoraj vsa, starejša pa je nekaj ur kasneje umrla. Tudi 17letni brat, ki je stal pred kočico, je bil po rokah hudo opečen.

* Morilec matere. Vinko Špolvind s Češkega se je pred leti naselil s svojimi stariši v Bršljanih, garešniškega okraja imeli so lepo posestvo. Vinko se je oženil ter živel nadalje s svojo ženo pri stariših. A hotel je biti gospodar, česar pa stariši niso dovolili. Radi tega je bil v hiši večer prepir. Končno je bilo osetu, Josipu, preveč in vrnil se je na Češko ter tam kmalu umrl. Ostala je še mati Barba. Sin in sinaha sta sedaj še bolj silila mater, naj jima da posestvo, a zaman. Končno je napravil Vinko sam ponarejeno pismo, s katerim se Barba odpoveduje sinu na korist vsega posestva ter si pridržuje le stanovanje in živež do smrti. No, sodišče je za to sleparstvo izvedelo, in vršila bi se obravnava. Sedaj sta sin in sinaha še hušje trpinčila staro Barbo. Nakrat pa je zginila popolnoma. Ljudje so sumili, da je umorjena. In orožniki so Vinka trdo prijeli. Morilec je priznal na to vse. Priznal je, da je mater ubil, ko je lezla po lestvi navzdol. Na to jo je del na ramo in jo zakopal za hlevom. Ko pa je začutil, da ga sumijo umora, jo je ponoči izkopal ter ji napravil med koruzo na polju drug grob. Ko so grob na njivi odkopali, so našli, da ima Barba Špolvind glavo čisto razbito s kolcem. Preiskava je dognala, da je bila tudi sinaha zadovoljna, da se ubije mati, zato so zaprli oba.

* Osveta ženske. V občini Rzendziany v guberniji Siedlec je izgubila neka Swicinka svojo pravdo z rodbino Wyszinski. Zato je prisegla, da se maščuje. Posrečilo se ji je vtihotapiti se v hišo Wyszinskih ter je malo pred obedom zastrupila vsa jedila. Vseh šest oseb rodbine je po silnih mukah umrlo.

* Pohištvo iz papirja. Angleži iznajdejo vsak hip kaj takega, s čimer iznenađijo ves svet. Sedaj so postali moderni stoli in naslanjači iz papirja. Papir je tako prepariran, da se vidi kakor bi bil najdražji in najfinejši les. Zlasti umetniki — igralci in slikarji — imajo tako pohištvo, pa tudi po najboljših hišah je mnogo takega pohištva, ki pa je le za — oko.

Telefonska in brzojavna poročila.

Italijanski kralj umorjen.

Rim 1. avgusta. Iz vsega, kar je ressi izpovedal pri včerajšnjem zaslišanju se sklepa, da je morilec dobil v Hersonu nalogo, usmrtiti kralja. Bressi je priznal, da se je, prišedši iz Amerike, mudil nekaj časa v Parizu, taji pa da bi se bil tam shajal z anar-

histi. Njegov spremljevalec, s katerim se je bil pripeljal iz Amerike, in s katerim se je mudil v Parizu, Salvadore Quintavalli, je bil aretiran na otoku Elbi. Našli so pri njem poleg raznih fotografij tudi vabilo na tajen sestanek v Florenci dne 8. julija. Dognalo se je, da se je Quintavalli ta dan res mudil v Florenci.

Rim 1. avgusta. Kralj Viktor Emanuel in kraljica Helena sta se davi ob 6. uri pripeljala sem. Na kolodvoru so se poklonili kralju vsi ministri in črnogorski diplomatični zastopnik. Kralj je rekel, da namerava najprej opraviti dolžnosti, ki jih ima kot sin, potem se bo šele posvetil vladarskim dolžnostim. Kralj in kraljica sta se od tod direktno odpeljala v Monzo.

Rim 1. avgusta. Občinski svet je sklenil prositi kralja, naj se umorjeni kralj Umberto pokoplje v Rimu.

Rim 1. avgusta. Parlament je sklican na dan 6. avgusta.

London 1. avgusta. Obe zbornici parlamenta sta sklenili sožalni adresi. V perski zbornici je rekel Salisbury, da ne bo govoril o zdravilih zoper anarhizem, ker ga ne bo nikdar povse zatreti, da pa ne stoji na strani tistih, ki zagovarjajo milost nasproti takim hudodelnikom.

Radovljica 1. avgusta. Udeležencev 15. glavne skupščine družbe sv. Cirila in Metoda je kacic 300. Mej potjo so jih na raznih postajah pozdravljali s streljanjem. Povsod so vihrale zastave. V Radovljici je na kolodvoru pozdravil skupščinarje dr. Vilfan, pred mestno hišo župan Roblek z občinskim odborom. Pri maši je pel učiteljski kvartet. Pri zborovanju so bila odobrena vsa poročila. Volitve so se izvršile mirno. Banket je bil prav animiran. Ob 2. uri so se udeležniki odpeljali v Polče.

Dunaj 1. avgusta. Danes se je začela kazenska obravnava proti dr. Živnemu, ki je tožen veleizdajec. Obravnava, ki je bila tajna, se je odložila za nedoločen čas, ker je treba poklicati novih prič.

Beligrad 1. avgusta. Poroka kralja Aleksandra z gospo Drago Mašin je določena na nedeljo, dne 5. t. m., ob 11. uri dopoldne.

Monakovo 1. avgusta. Princezinja Klara bavarska se je zaročila s tovarnarjem v Nürnbergu, baronom Cramarjem.

Koburg 1. avgusta. Vojvoda koburški princ Alfred edenburški je umrl. Ker je njegov dedič vojvoda Albany mladoleten, je prevzel začasno regentstvo princ Hohenlohe.

London 1. avgusta. „Times“ poroča, da je kitajski poslanik v Petrogradu brzojavil, da utegne od ruske vlade izposlovati ugodne mirovne pogoje, če bo kitajska vlada previdno in spravljivo postopala.

London 1. avgusta. Glasom poročila iz Čifu je bilo določeno, da začno združene inozemske armade včeraj dne 31. julija svoje operacije proti Pekinu.

Narodno gospodarstvo.

— Glavna slovenska hranilnica in posojilnica, registrovana zadruga z neomejeno zavezo v Ljubljani, Kongresni trg št. 14.

Promet od ustanovitve v jeseni l. 1899. do 1. avgusta 1900 znaša kron 3.188.159-22. Deležev je vplačanih za kron 10.980-.

Hranilnih vlog se je vložilo za kron 737.339-28
dvignilo » » 243.669-51
ostane vlog kron 493.669-77

Posojil, večinoma na osobni kredit, se je dalo in menic se je eskomptovalo za kron 845.430-30
vrnjeno » » 297.227-67
ostane posojil za kron 548.202-63
Denarja se je naložilo za kron 310.875-35
dvignilo » » 283.676-89
ostane naloženega za kron 27.198-46
Hranilnica se peča predvsem z osebnim kreditom in eskomptom trgovinskih menic. Hranilne vloge obrestuje po 4 1/2% od dne vložitve pa do dne dviga.

Darila.

Družbi sv. Cirila in Metoda so od 16. do 31. julija t. l. poslali prispevkov p. n. gospoda in družstva: Ženska podružnica v Cerknici 86 K, podružnica na Brdu 4 K, Sentskopsko-trnovska moška podružnica letnine 80 K in Ciril-Metodovega daru 109 K 60 h, ženska podružnica v Kranju 133 K, moška podružnica v Kranju 122 K, župnik Mat. Preželj v Mavčičah 6 K, hranilno in posojilno društvo v Nabrežini 10 K, podružnica v Bolcu 58 K, podružnica za Vuhred in Marenberg 10 K, podružnica Šentpeterska na Krasu 69 K 90 h, na novi maši č. g. A. Merkuna na Igu zložili njega slavici 22 K 52 h, ženska podružnica frančiškansko-senklaška 100 K, kapl. K. Presker v Pišecah zbirko 4 K, ženska podružnica v Logatcu 58 K, ženska podružnica za Ilir. Bistrico in okolico 50 K, podružnica na Ziljski Bistrici (Kor.) 49 K 10 h, Franica Purič iz Repnica pri Sezani 2 K, Alb. Štrukelj v Tolminu zbirko 7 K, upravnništvo „Slov. Naroda“ zbirko 33 K 80 h.

XXXII. izkaz o darilih za Prešernov spomenik.

Prenos . . . 18172 K 44 vin.	
Hribar Ivan, ljubljanski župan prispevek za maj in junij	100 „ — „
Gasilna društva radovljanskega okraja, čisti dobiček veselice, prirejane dne 17. junija 1900	201 „ 38 „
Celjska narodna društva, prebitok akademije, prirejane v prid Prešernovemu spomeniku v celjski čitalnici dne 17. junija 1900	200 „ — „
Trije „krokari“ v gostilni „Mantova“ na Vrhniki	6 „ — „
Jakovac Marija v Ljubljani prvo peterokrono	5 „ — „
Majzeljeva Tončka v Belcerkvi nabrala v družbi gorenjsko-dolenjskih „Sokolov“	66 „ — „
Juvanc Fran v Vrhu pri Vinici zbirko	8 „ — „
darovali so: J. Zimmermann 4 K J. Zevnik 1 „ M. Špehar 1 „ nabiratelj 2 „	5 „ — „
Radikalna družba v Radovljici	16 „ 40 „
Krenner P. v Škofji Loki o priliki izleta šentvidskih pevcev in pevki pod vodstvom gosp. nadučitelja Žirovnika	10 „ 01 „
Premrov Ivan, rač. svetnik v Sarajevu nabral v slovenski družbi Janko iz Ljubljane in Janko iz Sarajeva ob priliki Trebevičeve slavnosti	10 „ — „
Abiturijente učiteljišča ob koncu šolskega leta	10 „ 72 „
Počivavnik Karol in Josipina namesto venca na krsto umrlega J. K. Juvančiča	10 „ — „
Mally Fran, tovarnar in obč. svetovalec	50 „ — „
Skupaj	18870 K 95 vin.

Dr. Josip Stare, blagajnik.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 27. julija: Lili Rütting, zasebnega uradnika hči, 3 mesece, Tržaška cesta št. 27, pljučnica. — Marija Novak, kajzarjeva vdova, 71 let, Hradskega cesta št. 11, ostarelost.
Dne 29. julija: Lina Pascoletto, notarjeva žena, 31 let, Pod turnom št. 3, pljučnica.
Dne 30. julija: Leopolda Bergant, trgovčeva hči, 7 mesecev, Sv. Jakoba trg št. 5.

Meteorološko poročilo.

Vilna nad morjem 806.3 m. Srednji vlačni tlak 736.0 mm.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperaturna v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
31.	9. zvečer	736.1	17.8	sl. szahod	jasno	0.0
1.	7. jutraj	737.9	12.3	brezvetr.	megla	0.0
2.	2. popol.	736.2	25.5	sl. ijzah.	jasno	0.0

Srednja včerajsnja temperatura 19.3°, normale: 19.7°.

Dunajska borza

dne 1. avgusta 1900.

Skupni državni dolg v notah	97.65
Skupni državni dolg v srebru	97.25
Avstrijska zlata renta	115.90
Avstrijska kronska renta 4%	97.50
Ogrska zlata renta 4%	115.60
Ogrska kronska renta 4%	90.85
Avstro-ogrski bančni delnice	1720. —
Kreditne delnice	685. —
London vista	242.85
Nemški drž. bankovci za 100 mark	118.47 1/2
30 mark	23.70
30 frankov	19.32
Italijanski bankovci	90.60
C. kr. cekini	11.38

Etter^{ov} sadni sok

Ako si hočete za malo denarja prirediti krepčevalno in okusno domačo pijačo, treba da poskusite 10 litrov sadnega soka, ki s vodo pomešani vakipe, dá 110 do 140 litrov sadnega vina. Liter te izborne pijače stane okoli pet krajcarjev. Same-zalogo za Ljubljane ima Adolf Kopriva, Sv. Petra cesta št. 44. — Nadalje imajo zalogo: Fr. Dolenc v Kranju, Ad. Pauser v Novem mestu, M. Krasl v št. Vidu, Jos. Rühl v Kočevju. (1089—18)

VILJEM ETTER, stiskalnica za sadni sok, Sigmaringen (Hohenzollern).

Na Jurčičevem trgu št. 3 se takoj odda prodajalnica

Povpraša naj se pri gosp. Jakobu Zalazniku Stari trg št. 21. (1521—2)

Na Vrhniki

v hiši št. 32 (po domače „pri Bobku“) se takoj oddati: 2 stanovanji v I. nadstropju in 1 stanovanje v pritličju. (1505—2)
Pismene ponudbe sprejema posestnik Frano Jonke v Ljubljani, Kongresni trg 15.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1900. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga des Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Isl, Solnograd, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Inomost; čez Klein-Reifling v Steyr, v Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 17 m. s jutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Pilsen, Marijine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Pilsen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Lipsko, Dunaj via Amstetten. Ob 7. uri 9 min. zvečer osonni vlak v Jesenic. Vrhu tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 41 min. popoldne v Podnart-Kropo. — **Proga v Novemestu in v Kočevju.** Osonni vlaki: Ob 6. uri 54 m. s jutraj, ob 1. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 15 m. s jutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Inomosta, Solnograda, Linca, Steyra, Isla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. Ob 7. uri 45 min. s jutraj osonni vlak iz Jesenic. — Ob 11. uri 16 m. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Pontabla. — Ob 4. uri 38 m. popoldne osonni vlak s Dunaja, iz Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. zvečer osonni vlak s Dunaja, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Vrhu tega ob nedeljah in praznikih ob 8 uri 20 min. zvečer iz Podnarta-Kropo. — **Proga iz Novega mesta in Kočevja.** Osonni vlaki: Ob 8. uri in 21 m. s jutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 48 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik.** Ob 7. uri 28 m. s jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10 uri 25 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika.** Ob 6. uri 49 m. s jutraj, ob 11. uri 6 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. (1305)

Gostilna

brez patenta, z eno gostilniško sobo, kuhinjo, kletjo in stanovalno sobo, na Bregu št. 2 se za 1. novembra t. l. dá v najem. Pismene ponudbe vsprejema Frano Jonke, kot oskrbnik te hiše, v Ljubljani, Kongresni trg št. 15. (1506—2)

Iščo se lepo stanovanje

za dve osebi za november termin s tremi sobami in vsemi drugimi pripadki v kaki novejši hiši. — Ponudbe pošljejo naj se na posredovalni zavod za stanovanja A. Kališ-a Jurčičev trg. Istotam se mnogo povprašuje po stanovanjih ter se hišne posestnike opozarja, da hitro naznanijo svoja odpo- (1519—2) vedana stanovanja.

Kleparska obrt v Kranju

nad 65 let obstoječa, se zaradi boleznih pod ugodnimi pogoji in v dobrem stanju takoj odda. Več ustno pri lastniku F. Z., Kranj h. št. 154. (1532—1)

Najboljše in najcenejše pleskarsko olje in les vzdržujoče sredstvo je in ostane (632—10)
Ze nad 20 let preizkušeni
CARBOLINEUM patent Avenarius.
Pred ponaredbami se svari!
Carbolineum-tovarna R. Avenarius Amstetten Dol. Avstr.
Pisarna: Dunaj, III./1, Hauptstrasse 84.
V Ljubljani ga prodaja J. Spolarič.

Konkurzni edikt.

C. kr. okrožno sodišče v Novemestu je čez premoženje neprotokolovane trgovke **Marije Sever v št. Jernejju** dovolilo konkurz. C. kr. okrajni sodnik **Rajmund Doležalek v Kostanjevici** je imenovan konkurznim komisarjem, gospod **Aleksander Hudovernik, c. kr. notar v Kostanjevici**, pa začasnim upraviteljem mase.

Upniki se pozivljajo, da pri roku, ki je določen na 10. avgusta 1900 predpoludne ob 9. uri pri c. kr. okrajnem sodišču v Kostanjevici stavijo svoje predloge glede potrjenja za zdaj nastavljenega ali o imenovanju družnega masnega upravitelja in namestnika, ter volijo odsek upnikov, ko so se izkazali z dokazili za svoje terjatve. Ob enem se pozivljajo vsi oni, ki hote staviti do skupne konkurzne mase kako zahtevo kot konkurzni upniki, da naznanijo svoje terjatve, tadi če bi o njih bila začeta kaka pravna obravnava do

dne 1. septembra 1900. leta

pri tem sodišču, ali pa pri c. kr. okrajnem sodišču v Kostanjevici po predpisih konkurznega reda, ter se zglasijo istotam pri na dan 13. septembra dopoludne ob 9. uri določenem likvidacijskem dnevu za likvidacijo in določitev povrstnega reda.

Upniki, kateri zamudijo rok zglasitve, imajo nositi vse stroške, kateri nastanejo z novim sklicevanjem upništva ter pregledom poznejše zglasitve kakor tudi, posameznim upnikom ali pa masi nastale stroške, ter so izključeni na podlagi pravnega razdelilnega načrta že izvršenih razdelb.

Pri likvidacijskem dnevu prisotni zglaseni upniki imajo pravico, po prosti volitvi na mesto masnega upravitelja, njegovega namestnika ter članov odbora upnikov, ki so dotedaj poslovali, postaviti druge osebe svojega zaupanja. Likvidacijski dan se določi ob enem kot pogodilni dan.

Daljšje objave tekem konkurzne obravnave se bodo zglasale v uradnem listu „Lai-bacher Zeitung“.

Upniki, ki ne stanujejo v Kostanjevici ali pa v njega bližini, morajo pri zglasitvi imenovati istotam stanujočega pooblaščenca za prejem vročitve, v nasprotnem slučaju se imenuje na ukaz konkurz. komisarja zaaje na njih škodo in stroške vročen pooblaščenec

C. kr. okrožno sodišče v Novemestu odd. III. dne 27. julija 1900.

Ustanovljeno leta 1842.
Brata Eberl
Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.
Pleskarska mojstra c. kr. drž. in c. kr. priv. južne železnice.
Slikarja napisov.
Stavbinska in pohištvna pleskarja.
Prodaja oljnatih barv, lakov in firnežev na drobno in na debelo.
Velika izbirk dr. Schoenfeld-ovih barv v tubah za akad. slikarje.
Zaloga
vsakovrstnih čopičev za pleskarje, slikarje in zidarje, štedilnega mazila za hrastove pode, karbolinaja itd.
Posebno priporočava sl. občinstvu najnovejše, najboljšo in neprecenljivo sredstvo za likanje sobnih tal pod imenom „Rapidol“.
Priporočava se tudi sl. občinstvu za vse v najino stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot priznana rečno in fino po najnižjih cenah.

Mehanik Ivan Škerl stanuje samo
Opekarska cesta št. 16.
Šivalni stroji po najnižjih cenah. Bieleke in v to stroko spadajoča popravila izvršuje dobro in cen. 31
Vnanja naročila se točno izvršev.

Perilo za gospode najboljšo blago in najnovejše
kravate prodaja 31
Alozij Persché
Pred škofijo, poleg mestne hiše.

Anton Presker krojač
Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 6
priporoča svojo veliko zalogo
gotovih oblek za gospode in dečke, 31
jopic in plaščev za gospe, nepremočljivih havelokov itd.
Obleke po meri se po najnovejših vzorcih in po najnižjih cenah solidno in najhitreje izgotovljajo.

Učenec

se vsprejme pri tvrdki (1503—4)
Štefan Lapajne v Idriji

Lepo stanovanje

v I. nadstropju, obstoječe iz 3 sob in pritlikin, odda se za novembarski termin v Frančiškanskih ulicah št. 6 (Miklošičeva cesta št. 4). (1523—2)
Več pove lastnik **Alozij Pogačnik**.

Umetalni mlin

(premelje v tednu vagon žita) ter (1508—2)

žaga za deske

s postranskimi poslopji, eventualno z 20 oralni zemlje se proda jako ceno. Konstantna vodna moč v Savinjski dolini. Pojasnila daje iz prijaznosti gospod **Ivan Strašek v Celju**, Glavni trg št. 4.

Grajsko oskrbništvo Monastero

pošta Oglej (Akvileja) Primorje priporoča svoje bogato založeno skladišče

belih in rudečih vin

lastnega pridelka v prijazno upoštevanje. Vzorci so brezplačno na razpolaganje. (1497—2)

Pekarija

na deželi blizu Celja jako dobro poslujoča, se proda jako po ceni z zemljišči ali brez njih. (1507—2)
Pojasnila daje iz prijaznosti gospod **Ivan Strašek v Celju**, Glavni trg št. 4. (1514—2)

Podpisani priporočam slav. občinstvu svojo veliko zalogo koles, posebno občeznana prava

Styria kolesa

s patentiranim krogličnem tečajem, najboljši in najsolidnejši sistem v l. 1900, jako trpežna in lahko tekoča.

Vsi modeli so enotno zboljšani in poleg tega so jako znižane cene.

Pripomniti moram, da imam v zalogi edino le modele 1900, kajti vse prejšnje razprodal sem v jeseni pod svojo ceno, samo da mi bode moč v sedanji sezoni le z letošnjimi modeli slavnemu občinstvu vstrezati.

Ceniki poštine prosti.

(123-59)

Filiala v Kamniku: Janko Pohlin.

Spoštovanjem

Franc Čuden, urar na Velikem trgu nasproti rotovža.

Na prodaj

je nova, z opeko zidana in krita hiša in hlev, zraven vrt in pet njiv ter del hoste za steljo in četrti del pašnih pravic.

(1533-1)

Kdor želi kupiti vse skupaj ali pa samo hišo s hlevom in vrtnom, naj se oglasi pri Francetu Lenarčiču v Novi vasi pri Rakeku h. št. 1. Cena po dogovoru.

Najlepše likano perilo

se doseže, ako se vporablja

svetovnoznan američanski

Brillant-skrob na lesk

Frica Schulz-a jun., Heb in Lipsko

lahko in gotovo z vsakim likalom.

Samo pristen z varstv. znamko „Globus“.

I. (1362-2)

V zavojčkih po 24 vinarjev povsod na prodaj.

Razpis službe.

Na podlagi ukaza c. kr. okrajnega glavarstva Slovenji Gradec z dne 7. julija 1900 t. 10508 je

služba okrožnega zdravnika

za občine: Velenje, Št. Ilj, Št. Janž, Št. Andrej in Škale oddati z letno plačo po 900 K; od okrajnega zastopa Šoštanj pripoznana subvencija pa znaša 600 K; plača kot železniški zdravnik 200 K; drugi gotovi dohodki so še po dogovoru pri bolnišni blagajnah in pri posestniku večjega podjetja v Mislinji.

Prosilci imajo dokazati, da so slovenskega in nemškega jezika zmožni, in da vsem v postavi navedenim lastnostnim zadostujejo.

Prošnje se imajo vlagati do 25. avgusta t. l.

(1457-2)

Okrožni odbor Velenje

dne 18. julija 1900.

Predsednik: Ježovnik.

Hôtel Štrukelj

v Ljubljani

na voglu Kolodvorskih in Dalmatinovih ulic

(v novozgrajeni hiši)

ob najživahnejši promet imajoči cesti blizu kolodvora in v neposredni bližini središča mesta ležeč, priporoča p. n. potujočemu občinstvu svoje najmodernejše opravljene, z vsem komfortom opremljene popotniške sobe in svojo izborno restavracijo.

Najpozornejša postrežba.

Za udobnost služi tudi

prostora in senčnat vrt.

F. Cassermann

krojač za civilne in raznovrstne uradniške uniforme

in poverjeni zalagatelj ces. kr. unif. blagajne drž. železnic uradnikov

Ljubljana, Šelenburgove ulice št. 4

se priporoča slavnemu občinstvu za izdelovanje civilnih oblik in nepremičljivih havelokov po najnovejši faconi in najpovoljnejših cenah. Angleško, francosko in tuzemsko robo ima na skladišču.

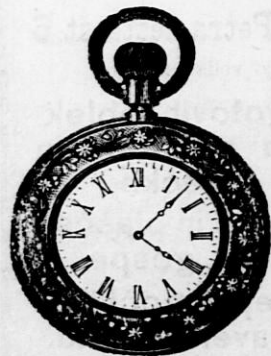
Gospodom uradnikom se priporoča za izdelovanje vsakovrstnih uniform ter preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor: sablje, meče, klobuke itd., gospodom c. kr. justičnim uradnikom pa za izdelavanje talarjev in baretov.

31

Darila za vsako priliko!

Frid. Hoffmann

v Ljubljani, Dunajska cesta

priporoča svojo največjo zalogo vseh vrst

žepnih ur

zlatih, srebrnih, iz tule, jekla in nikla, kakor tudi stenskih ur, budlik in salon-skih ur, vse samo dobre do najfinejših kvalitete po nizkih cenah.

Novosti v žepnih in stenskih urah so vedno v zalogi. 31

Popravila se izvršujejo najtočneje.

Optični zavod

J. P. GOLDSTEIN

Ljubljana, Pod trančo 1

priporoča svojo veliko zalogo

vsakovrstnih očal, lovskih in potnih daljnogledov, kakor tudi vseh optičnih predmetov.

Zaloga fotografskih aparatov.

Vsa v to stroko spadajoča popravila in vnanja naročila točno in ceno.

31

Pri nakupovanju suknenega in manufakturnega blaga se opozarja na trdko

HUGO IHL

v Ljubljani

v Špitalskih ulicah št. 4.

Velika zaloga

suknenih ostankov.

31